

Modeontwerper **BAS KOSTERS** runde de laatste acht weken van 2012 zijn eigen winkel: een pop-up shop vol exclusieve goodies in een nette kapsalon in de Wolvenstraat in Amsterdam. Elke zaterdag gaf hij klanten persoonlijk advies. Zelf heeft hij een bloedhekel aan koopadviezen. ‘Ik weet goed wat ik wil.’ Winkelen sluit naadloos aan bij zijn werk.

‘Vrije tijd? Heb ik niet. Ik ben altijd met mijn werk bezig. Zelfs als ik op reis ben. Laatst was ik in Barcelona, samen met mijn vriend. Daar bezochten we verschillende musea, in totaal een stuk of zeven. Dan merk je dat er bij mij geen enkele scheidslijn bestaat tussen werk en privé. Bij mij gaat alles door elkaar heen. Ik vind dat juist fantastisch. Ik doe nu wat ik leuk vind en ik werk voor mezelf. Dat is een bijzondere synergie. Creativiteit behelst mijn leven. Ik merk ook dat ik echt overal inspiratie vandaan haal. Ik kan wel proberen om te gaan ontspannen, maar dat werkt niet bij mij. Al moet ik me wel op mijn gemak voelen. Ik wil wel gerespecteerd worden en met rust worden gelaten. Ik heb geen zin om naar een plek te gaan waar ik me zelf niet kan zijn. Ik ga me niet in allerlei bochten wringen om dingen te doen. En zeker niet als persoon die ik normaliter niet ben. Om die reden trekt een land als Rusland me totaal niet en kom ik juist graag in een land als Japan, waar Tokio natuurlijk het summum is. Want als er één stad op de wereld is waar ik me veilig en beschermd voel, dan is het daar wel. Ik ben al gewend om in het vrije Amsterdam te wonen, maar daar gaan ze nog een stapje verder. Niemand die zich daar met je bemoeit. Op de mensen na dan met wie je zaken doet. Die moet je bijna van je afslaan. Die willen je namelijk de stad laten zien, mee uit eten nemen.’

GA VAN DE HOOFDSTRATEN AF

‘Ik sluit me niet helemaal voor andere dingen af als ik ergens ben om te werken. Neem Parijs, een hele inspirerende, creatieve, leuke, vieze, rauwe en gevoelige stad waar ik regelmatig kom. Heel interessant ook en heel divers. Ik vind het altijd wel heerlijk om op zondagmorgen naar de rommelmarkt te gaan, net buiten de stad. Het bevindt zich in een hele ongerepte buurt, aan het einde van de metrolijn. Ze hebben daar wel een mooie markt met brocante en design. Mijn tip luidt dan ook: ga wat vaker van de hoofdstraten af. Dan kom je op de meest verrassende plekken. Daar voel ik me echt thuis.’

‘Naast dat ik een enorme verzamelaar ben en gek op boeken-

winkels, vind ik het leuk om te snuffelen naar oude rommel en oude juwelen. En dan niet alleen op markten, zoals die in Parijs, Antwerpen of De Looier aan de Elandsgracht in Amsterdam, maar ook in antiekwinkels, zoals Lyppens, de juwelier aan de Langebrugsteeg. Daar heb je echt de meest fantastische dingen van de laatste 150 jaar: antiek, goud, zilver, stenen, hangers, noem maar op. Als ik iets te vieren heb, ga ik daar altijd even heen. Maar dan niet op zaterdag. Het is namelijk een hele kleine winkel. Daarom ga ik meestal door de week, zodat ik genoeg tijd én ruimte heb om flink door de bakken te snuffelen.’

HEKEL AAN OPDRINGERIGHEID

‘Ik kom meestal wel bij dezelfde dingen uit, ben erg van mijn vaste adresjes en plekken. Niet alleen in Amsterdam, waar ik voor parfum, kleding en schoenen regelmatig te vinden ben bij Sprmrkt aan de Rozengracht en bij Riele aan de Sint Antoniebreestraat, maar dus ook in Parijs. Naast de rommelmarkt ga ik bijvoorbeeld altijd naar dezelfde biologische restaurants en naar dezelfde winkels. Zo blijft Colette natuurlijk erg interessant om te kijken. Het is weliswaar een vreselijk hautaine winkel, met vreselijk arrogant personeel, maar qua inkoop doen ze het erg goed.’

Al kom ik ook graag bij Kokon To Zai, een winkel van de Macedonische ontwerper Marjan Pejoski. Weliswaar erg klein, maar eentje met wilde experimentele kleren. Dat is eigenlijk de enige winkel in Parijs waar ik wel iets koop, ook omdat ik graag met rust word gelaten als ik winkel. Dat pusherige vind ik heel vervelend. Bovendien weet ik goed wat ik wil. Dat hoeft niemand aan te duiden. Bovendien maken ze altijd een verkeerde inschatting. Ik poeier dat ook altijd af. Al blijft de winkel van Rick Owen ook een bijzondere ervaring. Zijn werk mag dan wel vrij ruw zijn, zijn winkel is bijna over luxueus. Prachtig om te zien en dat maakt het ook wel prettig, ook omdat ik het heel leuk vind om te kijken, te observeren, dingen op te nemen en te reflecteren. En daar dan een mening over te vormen en dat ja of te nee mee te nemen in mijn werk.’ ■

‘IK HEB GEEN ZIN
OM NAAR EEN
PLEK TE GAAN
WAAR IK ME ZELF
NIET KAN ZIJN’

